

slaget og de øvrige 7 Grønlandsforslag til vedtagelse med de af statsministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (Elin Appel (V) og Jensen-Broby (V)) fandt det urigtigt, at rigsdagen påtog sig ansvaret for det grønlandske lovkompleks ved at gennemføre det efter et kun løseligt gennemsyn. Reelt lå afgørelsen hos ministerium og kommission alene, skønt der her var tale om lovforslag, der ville ændre hele Grønlands struktur. Mindretallet tvivlede på, at de opstillede overslag kunne holde, men den væsentligste indvending var, at den påtænkte strukturændring forekom mindretallet forkert, idet den gik ud på at gøre Grønland til en del af Danmark ikke blot administrativt, men også kulturelt. Mindretallets principielle standpunkt var, at det måtte være Danmarks opgave at hjælpe med til at udvikle det grønlandske samfund efter dets egne naturlige forudsætninger og ikke blot efterligne det danske. I stedet for at gennemføre en så hårdhændet danisering, som lovforslagene var udtryk for, burde man prøve at nå frem til en syntese af dansk og grønlandsk kultur, som kunne passe for grønlandske sind. Mindretallet var enig i, at man gennem en mere naturlig udvikling burde være den grønlandske befolkning behjælpelig med at nå et højere erhvervs- og kulturtrin, men troede ikke på, at lovforslagene ville føre til dette mål. Mindretallet troede ikke, at man ville gøre grønlænderne lykkeligere ved at flytte dem fra de mange bopladser ind til de store kolonier. Når de nuværende 66 selvstændige kommuner skal sammenlægges til 13—18 eller måske 24 kommuner, bliver det vanskeligt for kommunalbestyrelserne at bevare kontakten med beboerne i kommunen, og det vil give udstederne og bopladserne en meget ugunstig stilling ved forvaltningen af de offentlige midler.

Mindretallet ville stemme for ændringsforslagene, men kunne ikke stemme for lovforslagene.

Et *andet mindretal* (Evald Christensen) var enig med flertallet i det ønskelige i, at Grønland åbnes, men kunne ikke i enkeltheder, på visse områder heller ikke i princippet, tiltræde lovforslagene. Mindretallet beklagede, at der var levnet rigsdagen alt for kort tid til at behandle så vidtrækkende lovforslag, og da mindretallet ikke på denne korte tid havde set sig i stand til at udarbejde ændringsforslag, måtte mindretallet ved lovforslagenes endelige behandling i folketinget afholde sig fra at stemme.

Ved 2. behandling erklærede *Aksel Larsen* (DK), at han og hans parti ikke kunne stemme for lovforslagene om Grønland og derved godkende, hvad de i realiteten kendte alt for lidt til, men ville undlade at stemme. Han kritiserede navn-